

Vezető szerkesztő:
Brutovszky Gabriella

Korrektor:
Petres Sándor

Örökös munkatárs: Turczel Lajos

Tiszteletbeli munkatárs:
Fibi Sándor

A szerkesztőbizottság elnöke:
Pintes Gábor

Tagok:
Elek József
Fehér Ágota
Herdics Kalocsányi Mónika
Horváth Géza
Kralina Hoboth Katalin
Puskás Andrea
Szabó Tibor
Tóth Katalin
Tóth Tibor
Vančo Ildikó

Tördelőszerkesztő:
Rác Éva

Webadminisztrátor:
Decsi Zoltán

Kiadja:
Lilium Aurum Könyvkiadó, Katedra
Alapítvány és a Katedra Polgári Társulás

Felelős kiadó:
Hodossy Gyula

Elérhetőség:
Lilium Aurum, s.r.o.
Galantská cesta 658/2F,
929 01 Dunajská Streda
Tel.: +421 903 724 781
katedra@katedra.sk

Katedra Polgári Társulás
Október utca 1493/10, 929 01 Dunaszerdahely
(Októbrová 1493/10, 929 01 Dunajská Streda)
Tel.: +421 907 212 393
katedrapolgaritarsulas@gmail.com
www.katedra.sk

KATEDRA
mesaník
ročník XXIX., 8. číslo, apríl 2022
Vydavateľ:
Lilium Aurum, s.r.o.
Galantská cesta 658/2F
929 01 Dunajská Streda
IČO: 17642183
Katedra Polgári Társulás
Októbrová 1493/10, 929 01 Dunajská Streda
IČO: 54187524
ISSN 2729-9066

REDAKCIA / SZERKESZTŐSÉGÜNK:

Lilium Aurum, s.r.o.
Galantská cesta 658/2F
929 01 Dunajská Streda
Tel.: +421 903 724 781

Honlap: <http://www.katedra.sk>
E-mail: katedra@katedra.sk
katedra.szerkesztoseg@gmail.com

Minden jog fenntartva.
Kéziratokat nem örzünk meg
és nem küldünk vissza.

JUHOS FERENC

KÉT VÍZ KÖZÖTT

Mátyusföld egykori lappvilágának emlékeként a Kis-Duna és a Feketevíz ma is békésen csörgedezik egymás felé. Folynak, folydogálnak, mígnem egy pontban találkoznak. Ebben a festői környezetben, a folyók deltájában búvik meg Nádszeg község.

Az elbeszélések alapján a község történetét nagyban befolyásolták a körülötte folyó vizek, mocsaras és a sáros, lápos területek. Ezek egyrészt védelmet és élelmet is nyújtottak a helyieknek, másrészt viszont állandó veszélyt is jelentettek nekik.

Nádszeg fiatal és fiatalos községnek nevezhető, hiszen múltja csak alig 400 évre nyúlik vissza. Az első írásos emlékei 1608-ból származnak.

Szüleim és a nagyszüleim elbeszéléseiből sok mindent megjegyeztem, és az eddigi életem során sokat meg is tapasztaltam Nádszegről és a nádszegi emberekről. Amikor azt hallottam tőlük, hogy a vizek és a mocsarak védelmet nyújtanak, akkor a török előli menekülésre gondoltak, arra, hogy itt sokan létek búvóhelyre, új otthonra. Amikor a víz pusztító erejéről beszéltek, szinte elcsodálkoztam, mire is képes a víz ereje. Leginkább az 1903-as árvízet emlegették, amikor az áprilisi víz elmosta az épülő templom alapjait. A korabeli feljegyzésben azt találtam erről az eseményről: „Tenger népség vette körül az új templomot, a súlyos árvíz az egész községet elöntötte, minden ház alapját megingatta, de ezen mégsem jámbor lelkű híveinek igaz, erős hitét mégsem volt képes érinteni!” A templom ugyanis felépült és a községünk büszkesége. Azóta is párszor, „kopogtatás nélkül”, beköszönt a víz, főleg akkor, amikor a télen leesett sok hó után megduzzadnak a folyók és nem tudnak a medrükben maradni.

Több alkalommal én is már részese voltam a víz elleni csatának és csak megerősíteni tudom a nagyszüleim elbeszéléseit. A két folyó

köze sok mindenre megtanította és rávezette a nádszegieket. Megtanította őket az önállóságra az önszerveződésre. A mai napig nagyon sok a mesterember és a mesterség, a vállalkozás a községben. Ez arra utal, hogy bármi történjék is, az erős hit megmarad és megtartó erőként szolgál.

Sok esetben mondogatták, hogy Nádszeg mindentől messze van, hiszen az utolsó község a Galántai járásban. Mi inkább úgy látjuk, hogy a község fekvése nagyon is jó, hiszen 50-60 km-es körzetben, nem egészen egy órán belül több kisebb-nagyobb város is elérhető. Innen nézve mi inkább úgy mondjuk: a központban vagyunk. A járás utolsó községéből pedig az elsők közé verekedtük be magunkat. A lakosság száma nem fogyatkozik, az utolsó népszámlálási adatok alapján Nádszeg a legmagyarabb község a járásban.

Egy alkalommal Kapuváron nemzetközi városok találkozóját rendeztek. A város vezetőségének köszönhetően mi is hivatalosak voltunk a rendezvényre, pedig a városi ranghoz semmi közünk. Hála Istennek nekem az utolsó bemutatkozó előadást kellett tartanom, így végighallgathattam az előttem szólókat Franciaországból, Hollandiából, Ausztriából és még néhány helyről. A bemutatkozáshoz mindenki segítségül hívta a technikát, a mindenféle szemléltető eszközt. Én csak a fejemben elraktározott mondanivalóval készültem. A következőkkel zártam a mondandómat: „Nem hoztam filmet, nem hoztam egyéb technikai eszközöket, de elhoztam a lakosaink üdvözlő szeretetét és meghívását, hogy személyesen győződjenek meg arról, hogy amit az előbb elmondtam, valóban fedi a valóságot.”

Bízom benne, hogy a fenti gondolatok a kedves olvasót is kicsit közelebb hozzák Nádszeghez és annak történelméhez, amely a mai napig íródik.